NORAKSTS
Lieta Nr.142064910
1-0111-12/11

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 22.martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Inga Putra,
piedaloties pieteicējam *J.O.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes pārstāvei *M.K.*

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu pēc *J.O.* pieteikuma par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 25.maija lēmuma Nr.3105 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk arī – pārvalde) 2010.gada 25.maija lēmumu Nr.3105 (turpmāk arī – Lēmums) pārvaldē noslēdzies administratīvais process, kura rezultātā *J.O.* saukts pie administratīvās atbildības, piemērojot naudas sodu Ls 40, par ceļa nedošanu gājējiem, kas šķērso brauktuvi pa gājēju pāreju.

No Lēmuma konstatējams sekojošais.

2010.gada 6.aprīlī pārvaldes jaunākais inspektors *A.B.* sastādīja pieteicējam administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu (turpmāk arī – protokols) par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – CSN) 159.punkta prasību neievērošanu, proti, par to, ka pieteicējs 2010.gada 6.aprīlī plkst.16.17, Rīgā, ar transportlīdzekli Peugeot 307, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pie nama Dzirciema ielā Nr.21, nedeva ceļu gājējiem, kuri šķērsoja brauktuvi, kas apzīmēta ar horizontālo apzīmējumu 931. un ceļa zīmēm 530. un 531.

Atbildība par izdarīto administratīvo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī - LAPK) 149.^{13}panta pirmajā daļā. Lietā konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi. Ar protokolu pieteicējs iepazinās un to parakstīja, paskaidrojumus uz vietas nesniedza. Pārkāpums fiksēts videoierakstā.

[2] Administratīvajā rajona tiesā saņemts *J.O.* pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Savā pieteikumā pieteicējs nepiekrīt Lēmumam sekojošu motīvu dēļ.

[2.1] CSN 159.punkta mērķis ir garantēt drošu gājēju kustību, lai viņi varētu izvēlētajā ātrumā netraucēti nokļūt ielas otrajā pusē. Lai notiktu CSN 159.punkta pārkāpums, jākonstatē vismaz viens no šādiem notikumiem - gājējs, redzot, ka viņam nedod ceļu, spiests pārtraukt brauktuves šķērsošanu un atgriezties uz ietves; spiests apstāties un gaidīt, kamēr viņam traucējošais automobilis aizbrauc; spiests samazināt pārejas šķērsošanas ātrumu; mainīt šķērsošanas virzienu; lai paspētu šķērsot pāreju pirms automobiļa, spiests skriet vai strauji palielināt kustības ātrumu un automobilis taranē gājēju. Neviens no iepriekš minētajiem faktoriem nav konstatēts.

[2.2] Pārvaldes jaunākā inspektora *A.B.* vērtējums nav uzskatāms par objektīvu, jo inspektors veica video materiāla uzņemšanu un cilvēciski bija ieinteresēts rezultāta sasniegšanā - pieteicēja sodīšanā.

[2.3] Uzliekot sodu, netika apsvērta soda smaguma piemērošana un nav norādīti atbildību pastiprinošie apstākļi LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punkta izpratnē. Pieteicējs norāda, ka Lēmuma konstatējošajā daļā naudas sods ir norādīts Ls 30.

[2.4] Pieteicējs nepiekrīt argumentam, ka, parakstot protokolu un neizdarot tajā piebildes, ir akceptējis izdarīto pārkāpumu.

[3] Pārvalde rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst pilnā apjomā, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem. Lēmuma konstatējošajā daļā norāde par piemēroto naudas sodu Ls 30 ir atzīstama par pārrakstīšanās kļūdu.

[4] Pieteicējs tiesas sēdē pieteikumā ietverto prasījumu uzturēja pilnā apmērā, kā arī atzina, ka lietā nav strīda par gājēju esamību uz gājēju pārejas un norādīja, ka video materiāls neatbilst faktiskai situācijai dabā. Uz brauktuves bija četras joslas un gājējiem nekādi traucējumi neradās, jo pieteicējs brauca ar atļauto ātrumu, vietas uz brauktuves pietika gan gājējiem, gan pieteicējam. Pieteicēja ieskatā sods ir pārāk bargs, ņemot vērā šīs dienas ekonomisko situāciju. Pieteicējs ir individuālā uzņēmuma īpašnieks, alga zem 200 latiem, apgādājamo nav.

[5] Pārvaldes pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem un rakstveida paskaidrojumiem. Paskaidroja, ka pieteicējs gājējiem nobraucis gar pašām kājām, tādējādi izdarot rupju pārkāpumu. Uz pārejas bija vairāki gājēji, satiksme bija intensīva. Videomateriālā pārkāpums ir acīmredzams.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot procesa dalībnieku paskaidrojumus kopsakarā ar lietas materiāliem, atzīst, ka Lēmums ir atstājams negrozīts, bet pieteikums noraidāms.

[7] Lēmums ir pieteicējam nelabvēlīgs administratīvais akts, kas pamatots ar CSN 159.punktu un LAPK 149.^{13}panta pirmo daļu.

CSN 159.punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam, tuvojoties neregulējamai gājēju pārejai, jāsamazina braukšanas ātrums vai jāaptur transportlīdzeklis pirms gājēju pārejas, lai dotu ceļu gājējiem, kas šķērso brauktuvi pa gājēju pāreju vai iziet uz tās, ja tie varētu tikt traucēti vai apdraudēti.

LAPK 149.^{13}panta pirmā daļa noteic, ka par ceļa nedošanu gājējiem, kas šķērso brauktuvi pa gājēju pāreju uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no Ls 10 līdz Ls 50 latiem.

Tādējādi saskaņā ar panta dispozīciju sankcijā paredzētās tiesiskās sekas iestājas gadījumā, ja lietā ir pierādīts, ka persona nedod ceļu gājējiem, kas šķērso brauktuvi pa gājēju pāreju. Gadījumos, kad sakrīt tiesību normā ietvertās un pārkāpuma faktiskajā sastāvā konstatētās administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes, likums nosaka tiesiskās sekas - naudas sodu no Ls 10 līdz Ls 50.

[8] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs vadīja transportlīdzekli protokolā norādītajā laikā, vietā un maršrutā. Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs, šķērsojot brauktuvi, kad uz gājēju pārejas atradās gājēji, ir izdarījis LAPK 149.^{13}panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Lietā ir strīds par CSN 159.punkta interpretāciju, proti, pieteicēja ieskatā, pārvaldei, piemērojot iepriekš minēto tiesību normu, ir pienākums konstatēt gājēju apdraudējumu vai traucējumu.

[9] Tiesa vērš pieteicēja uzmanību uz to, ka tiesa lietā novērtē visus pierādījumus to kopībā un savstarpējā saistībā, nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta spēka, kas saistītu tiesu.

Tiesa, pārbaudot lietā esošos pierādījumus - protokolu, pieteicēja paskaidrojumus un videoierakstu, atzīst, ka pieteicēja vaina pārkāpuma izdarīšanā pilnībā pierādīta.

Pieteicēja ieskatā, lai konstatētu CSN 159.punkta pārkāpumu, nepieciešams fiksēt, ka

pastāvēja gājēju apdraudējums, taču neviena persona nav liecinājusi lietā, ka tai uz gājēju pārejas pieteicēja dēļ pastāvēja apdraudējums vai kādam gājējam būtu radies subjektīvs iespaids par apdraudējuma pastāvēšanu. Pieteicējs norāda, ka gājēji bija tālu, tikko uzsākuši brauktuves šķērsošanu ielas pretējā pusē.

Tiesa nepiekrīt pieteicēja CSN 159.punkta interpretācijai, jo no minētās tiesību normas secināms, ka likumdevējs vēlējies pasargāt mazāk aizsargātos ceļu satiksmes dalībniekus-gājējus no jebkāda iespējama apdraudējuma, uzliekot pienākumu transportlīdzekļa vadītājiem, tuvojoties gājēju pārejai, samazināt braukšanas ātrumu vai apstāties, ja gājēji varētu tikt traucēti vai apdraudēti, jo neregulējamā pārejā gājējiem ir priekšroka brauktuves šķērsošanai. Tātad no minētā secināms, ka, lai izdarītu šīs tiesību normas pārkāpumu, nav jākonstatē, ka kādai personai transportlīdzekļa vadītājs būtu traucējis vai reāli to apdraudējis. Pārkāpumu transportlīdzekļa vadītājs izdara jau tad, ja pieļauj traucējuma vai apdraudējuma iespējamību.

No lietā esošā videomateriāla ir pietiekoša labi saskatāms, ka divi gājēji ir uzsākuši gājēju pārejas šķērsošanu un nonākuši līdz pat brauktuves vidum, šķērsojot jau divas braukšanas joslas, pretēji tam, kā norāda pieteikumā pieteicējs, ka gājēji bija tikko uzsākuši pārejas šķērsošanu ielas otrā malā. No videomateriāla ir redzams, ka pieteicējs šķērso pāreju tieši blakus gājējiem, turklāt braucot ar atļauto ātrumu, to nesamazinot, ko atzīst arī pats pieteicējs. Videomateriālā redzamais pārkāpums sakrīt ar protokolā fiksēto pārkāpuma būtību. Tiesas ieskatā pieteicējs ar savu rīcību ne tikai varēja traucēt gājējus, bet arī tos tieši apdraudēja, radot uz brauktuves ārkārtīgi bīstamu situāciju, līdz ar to pieteicējs ir izdarījis CSN 159.punkta pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.[13]panta pirmajā daļā.

[10] Kritiski vērtējams ir pieteicēja viedoklis par pārvaldes jaunākā inspektora *A.B.* ieinteresētību pieteicēja sodīšanā. Policijas pienākums ir kontrolēt ceļu satiksmi, fiksēt pārkāpumus un attiecīgi tos dokumentāli nostiprināt, sastādot protokolu, vai kompetences ietvaros vainīgās personas sodīt pārkāpuma izdarīšanas vietā. Pārvaldes jaunākais inspektors *A.B.* savus darba pienākumus ir izpildījis normatīvajos aktos noteiktā kārtībā, un tiesas ieskatā pēc lietā esošajiem materiāliem nav konstatējama inspektora ieinteresētība pieteicēja sodīšanā, arī pieteicējs nav norādījis loģisku izskaidrojumu pieteicēja sodīšanas ieinteresētībai. Valsts policijas amatpersonai, pildot savus dienesta pienākumus, nav personīgo interešu. Pieteicēja vaina pārkāpuma izdarīšanā pierādīta ar LAPK 243.pantā paredzētajiem pierādīšanas līdzekļiem, kas lietā iegūti tiesiski.

[11] Pārvalde atzīst, ka Lēmuma konstatējošajā daļā minētais sods Ls 30 ir pārrakstīšanās kļūda. Tā kā ar Lēmumu atstāts negrozīts protokols, bet no protokola nepārprotami redzams, ka pieteicējam piemērots naudas sods Ls 40, tad atzīstams, ka Lēmuma motīvu daļā pieļauta pārrakstīšanās kļūda, kas neietekmē Lēmumu pēc būtības.

[12] LAPK 149.[13]panta pirmajā daļā paredzēta sankcija - naudas sods no Ls 10 līdz Ls 50. Pieteicējam piemērots naudas sods Ls 40.

No Lēmuma konstatējams, ko apstiprina tiesas sēdē pārvaldes pārstāvis, ka soda naudas apmērs noteikts, ņemot vērā lietā konstatētos atbildību pastiprinošos apstākļus – pieteicējs gada laikā atkārtoti izdarījis līdzīgu pārkāpumu, par kuru jau administratīvi sodīts, un pieteicējs izdarījis rupju pārkāpumu.

Tiesa atzīst, ka lietā nav pamata piemērot atbildību pastiprinošu apstākli, jo ne Lēmumā, ne citos lietas materiālos nav norādīts, kādu līdzīgi pārkāpumu un kad pieteicējs izdarījis, un kad par to sodīts.

Saskaņā ar LAPK 32.panta otro daļu, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tiesa, izvērtējot pārkāpuma raksturu (pieteicējs radījis bīstamu situāciju uz brauktuves un nopietnu gājēju apdraudējumu), to, ka pārkāpums izdarīts apzināti, atbildību mīkstinošu apstākļu nav, jo pieteicējs pārkāpumu neatzīst un nenožēlo, lietā nav pierādījumu par atbildību

pastiprinošiem apstākļiem, izvērtējot pieteicēja mantisko stāvokli, atzīst, ka pieteicējam piemērots samērīgs un pārkāpumam atbilstošs sods.

[13] Ņemot vērā spriedumā konstatēto, tiesa atzīst, ka pieteicēja vaina pārkāpuma izdarīšanā pēc LAPK 149.[13]panta pirmās daļas pilnībā pierādīta, līdz ar to Lēmums ir atstājams negrozīts, bet pieteikums noraidāms.

[14] Ievērojot ekonomijas principu, tiesa ir uzklausījusi visus pieteicēja argumentus, taču spriedumā izvērtējusi tikai tos, kuriem ir nozīme no tiesību viedokļa. Pārējie pieteicēja argumenti nevar ietekmēt spriedumu pēc būtības.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 25.maija lēmumu Nr.3105 (2010.gada 6.aprīļa administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.PD 159805), bet *J.O.*, personas kods */personas kods/*, **pieteikumu noraidīt.**

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese /paraksts/ I.Putra

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese I.Putra
Rīgā, 2012.gada 22.martā